

sine ind i Skibet uden derved at gaae glip af de væsentlige Fordele, som man ellers vilde opnaae. Derimellem var navnlig, hvad jeg dengang nævnte, at dersom man satte en af de ældre Maskiner ind i Skibet, saa kunde man ikke gaae fra Agterbord til Forbord under Dækket, hvilket dog blev anseet for en aldeles uødvendig Betingelse, fremdeles det store Kulforbrug af saa og saa mange Tønder Kul i 4 Gange 24 Timer osv. Alt, hvad jeg forøvrigt dengang udviklede, skal jeg ikke her komme ind paa. Det forholdes sig rigtigt, at jeg opfordrede Regjeringen til for dette enkelte Skibs Bedkommende at følge, hvad der i saa Henseende var henstillet til Regjeringen, men jeg udtalte det ikke som et almindeligt Princip, der skulde være at følge. Jeg har kun villet anføre dette for at værgge mig imod, hvad vi ved Mødet's Begyndelse have hørt udtale af det nævnte ærede Medlem. Men Alt dette tilhører jo Fortiden, og jeg frygter for, at det ærede Thing har forbydet sig saa stærkt i Fortiden, og hvad der dengang passerede i Marinen, at det derved er kommet til at oversee Fremtiden, den Fremtid, der nu foreligger os i Ændringsforslagene til det Utsnit af Finantsloven, som nu er under Forhandling.

Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger om et af de Ændringsforslag, som her ere stillede, og som jeg anseer for meget vigtigere for Marinen end den Sag, der idag har været saa vidtløftigt debatteret, nemlig Forslaget under Nr. 49, som tilshneladende ikke gaaer ud paa Andet end en Ompostering af 38,000 Rd. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) har allerede gjort opmærksom paa dette Ændringsforslag og henstillet til Thinget ikke at vedtage det, idet det var af stor Betydning for Marinen, om der paa Orlogsværftet kunde begyndes paa et nyt Skib, istedetfor at disse Penge skulde bevilges til Fortsættelsen af ældre Skibe. Det ærede Medlem meente derhos, at Thinget ikke kunde indlade sig saa nøie paa den Plan, der skulde lægges for et saadant Skibs Bygning, at det skulde vælge imellem og bestemme sig for, hvilken der skulde tages, men skulde bevilge Pengene, og da overlade til Ministeren, hvorledes han vilde benytte Bevillingen. I hvad min

ærede Collega saaledes har fremført, troer jeg ikke, at han har fuldkommen Ret. Det kan ikke være Finantsudvalgets Mening at ville gaae meget stærkt i Detail i de tekniske Spørgsmaal med Hensyn til de Skibe, der skulde bygges. Finantsudvalget kan ikke engang paatage sig Ansvar for, om Skibet skal blive et Taarnskib eller et Casematiskib, om det i Tilfælde af, at det bliver et Taarnskib, da skal have eet eller to Taarne, om Pantserpladerne skulde være 6 Tommer, om de i Vandgangen skulde være 9 Tommer, om Taarnene skulde gjøres af 15 Tommers Plader eller af Plader af mindre Dimension osv. osv. Alle disse tekniske Spørgsmaal ere jo Ting, som naturligviis hverken Rigsdagen eller Finantsudvalget kan indlade sig paa at forhandle. Men hvorom et Udvalg kan have en Mening, og Thinget med Udvalget, er, om vi skulde lægge nogen Vægt paa, at der bygges store Skibe, eller at der bygges smaa Skibe, og hvorom Thinget fremdeles kan have nogen Mening, er, om den Sum, der skal bevilges og bestemmes til Bygningen af et Skib, skal være en stor eller en lille Sum. Nu meente det ærede Medlem, at man skulde gaae over til at bygge store Skibe, ja det stod som hans Ideal at kunne concentrere den hele Magt paa eet eneste Skib, men desuagtet henstillede det ærede Medlem til Thinget, at det vilde bevilge de Penge, som her ere forlangte til Bygningen af et mindre Skib, nemlig til et Beløb af imellem 900,000 og 1,600,000 Rd. Heri forekommer der mig at være en Modsigelse. Dette, at sætte saa at sige Alt paa eet Kort, at concentrere sin hele Magt paa eet Skib, troer jeg er for Marinens Bedkommende en farlig Veie at slaae ind paa. For det Første maa det erindres, at Beføstningen ved et saadant stort Skib er overordentlig stor. Da England begyndte paa Bygningen af sine Pantserfibe, byggedes der større Pantserfibe for 12 Millioner Pstlr., det vil altsaa sige for cirka 110 Millioner Rigsdaler Dansk, og derfor har man faaet 34 Skibe, hvoraf altsaa hvert gennemsnitligt har kostet 3 Millioner Rigsdaler. Naar vi skulde sætte vor hele Kraft, sætte Alt paa eet Kort, saa maatte det være et Skib som det engelske „Hercules“ eller som det amerikanske „Dictator“, eller et andet